

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 16 august 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, în privința inculpatului

Moldovanu Andrei XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 29.03.2018 – 16.06.2018,
instanța de apel: 09.03.2020 – 08.07.2020,
instanța de recurs: 08.09.2020 – 25.11.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 15 noiembrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Moldovanu Andrei a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii i-a fost suspendată condiționat pentru un termen de *probă* de 2 ani.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 448 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Moldovanu A., urmărind scopul păstrării ilegale a analogilor drogurilor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora,

acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopul său, a păstrat asupra sa masa vegetală uscată, mărunțită cu miros specific înțepător de culoare gălbuie-roșietică cu greutatea de 1,88 gr., ambalată într-un pachet de tip „zip-lock”, până la 22 iunie 2017, ora 15.00, când fiind reținut de colaboratorii de poliție în preajma pieței „Flacăra”, str. Ion Creangă, mun. Chișinău, a fost escortat în Inspectoratul de poliție Buiucani din str. Calea Ieșilor 12, mun. Chișinău, unde pachetul vizat asupra a fost ridicat și sigilat de colaboratorii de poliție ai Inspectoratului de poliție Buiucani, mun. Chișinău.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3940 din 19.07.2017, s-a stabilit că masa vegetală de culoare roșie cu particule de culoare cafenie (1,88 gr.) predată benevol de Moldovanu A. la 22 iunie 2017 pe str. Calea Ieșilor 12, mun. Chișinău, este îmbibată cu cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201-(C₂₀H₂₈FN₃O₃), ce constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care în Hotărârea Guvernului al Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004 „Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului”, nu este inclus.

În contextul scrisorii nr. 01-12/632 din 18.04.2017, parvenite de la I.M.S.P. Dispensarul Republican de Narcologie de comun cu Comitetul Permanent de Control asupra drogurilor, substanța MDMB(N)-2201 este analog al substanței AB-PINACA-CHM, care, cel din urmă, reprezintă substanță psihotropă („Lista nr.2. Substanțe psihotrope. Tabelul I. Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale”, Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004).

Conform pct. 193 a Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, „Cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, AB-PINACA-CHM de la 0,25 gr., constituie proporții deosebit de mari.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitatea săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la urmărire penală.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal ca păstrarea analogilor drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune gravă care se pedepsește cu închisoare de la 1 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, că acesta anterior nu a fost în conflict cu legea penală, nu este angajat oficial în câmpul muncii, este celibatar și nu are persoane la întreținere, precum și de acțiunile lui în vederea comiterii infracțiunii și urmările prejudiciabile ale faptei comise, concluzionând că reeducarea și corectarea acestuia este posibilă prin stabilirea unei pedepse cu închisoare, în condițiile beneficierei de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în corespundere cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța a conchis că, odată ce inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, a conlucrat cu organul de urmărire penală și instanța de judecată, manifestând un comportament responsabil, ce a facilitat investigarea și examinarea

cauzei în termeni restrânși, urmează a fi dispusă condamnarea lui cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Buiucani, Sergiu Zamă, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat la 2 ani închisoare, cu executare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de circulația drogurilor pe un termen de 5 ani.

Apelantul a invocat că, în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite motive pentru concluzia că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoarea prevăzută de lege și solicitată de acuzare pentru fapta săvârșită.

Ori, pedeapsa stabilită inculpatului, cu suspendare condiționată a executării pedepsei, pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, care este o infracțiune din categoria celor grave, este prea blândă și contrară prevederilor art. 61 Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și din partea altor persoane.

4. Potrivit Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond, la individualizarea pedepsei inculpatului, just a statuat că infracțiunea prevăzută la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, se atribuie la categoria celor grave, care se pedepsește cu închisoare de la 1 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante și atenuante, că acesta nu este angajat în câmpul muncii, anterior nu a fost atras la răspundere penală, a recunoscut vina integral, a colaborat cu organul de urmărire penală, întemeiat concluzionând că executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea, stabilită acestuia nu este rațională și că merită o șansă de a demonstra că corectarea lui este posibilă fără punerea reală în executare a pedepsei cu închisoarea, motiv pentru care, potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, corect a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului pe o perioada de probațiune.

Mai mult, nici instanța de apel nu a constatat existența cărorva circumstanțe care ar justifica aplicarea față de inculpat a cele mai aspre pedepse sub formă de închisoare, cu executarea reală a pedepsei.

Pe lângă aceasta, sunt neîntemeiate argumentele procurorului că aplicarea pedepsei neprivative de libertate va duce la încurajarea pe viitor a comiterii infracțiunilor similare de către alte persoane, deoarece inculpatul a recunoscut vinovăția și a dat declarații pe cauza dată.

Astfel, instanța de fond și-a argumentat riguros soluția la capitolul numirii pedepsei în privința inculpatului și a motivat hotărârea pronunțată, invocând explicații clare, din care considerent a ajuns la concluzia necesității numirii pedepsei închisorii, cu suspendarea condiționată a executării.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele de fond și de apel nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, și incorect

au ajuns la concluzia stabilirii unei pedepse nonprivative de libertate, aplicând eronat institutul suspendării condiționate a executării pedepsei, conform art. 90 Cod penal.

Astfel, instanțele au omis că inculpatul a comis o infracțiune gravă, iar caracterul faptei prejudiciabile denotă că în privința acestuia nu pot fi folosite măsuri de constrângere mai blânde, decât închisoarea.

Totodată, instanța de apel nu a stabilit circumstanțe ce ar indica că corectarea inculpatului este posibilă fără izolare de societate, limitându-se la enumerarea împrejurărilor de fapt constatate, fără a aprecia la modul cuvenit pericolul social al infracțiunii comise.

Ori, în vederea eficientizării procesului de prevenire și combatere a circulației ilegale a substanțelor narcotice, precum și în vederea protejării vieții și sănătății tinerilor consumatori de droguri și prevenirii atragerii în rețeaua de consumatori a copiilor și tinerilor care încă nu sunt dependenți de droguri, se justifică aplicarea unei pedepse mai severe.

Mai mult, instanța de apel nu și-a motivat pe deplin soluția de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal și greșit a conchis că corectarea inculpatului este posibilă fără izolare de societate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.**, **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La

stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului.

În consecutivitatea enunțată, în cazul în care inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, dar potrivit rechizitoriului: „*circumstanțe ce agravează vina învinuitului conform art. 77 CP nu s-au stabilit*”, cauza a fost examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, acesta a recunoscut vina integral și s-a căit sincer de cele săvârșite, conștientizând gravitatea faptelor comise, anterior nu a fost atras la răspundere penală și a colaborat cu organul de urmărire penală, instanțele întemeiat au concluzionat că corectarea și reeducarea lui este posibilă fără izolare de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, pentru o perioadă de probațiune, conform art. 90 Cod penal

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.* din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi

temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului i s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat (*pct. 5. din decizie*).

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul ordinar de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 16 august 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, în privința inculpatului Moldovanu Andrei XXXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 18 decembrie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun